

Umení
ŽÍT PO
Francouzsku

Francouzský šarm a joie de vivre

 metafora

Dominique Barreau a Luc Millar

Dominique Barreau a Luc Millar

Umění
ŽÍT PO
Francouzsku

A co když nám ke štěstí už nic nechybí?

Přeložila Lada Fredy

metafora®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Le bonheur à la française

© Dominique Barreau and Luc Fivet under the pen name Luc Millar

Published in French by Éditions Eyrolles, 2019

Translation © Lada Fredy, 2019

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2019

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-381-0 (pdf)

ISBN 978-80-7625-083-3 (print)

Obsah

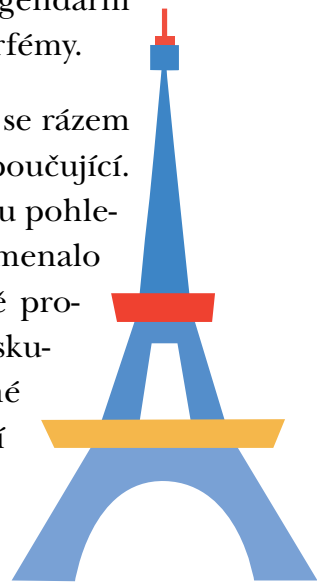
Úvod.....	7
<i>Kapitola 1 – Touha po změně</i>	<i>13</i>
Místo, kde panuje sounáležitost	15
Pryč se šovinismem, pozdrav dobré vůli.....	18
Bistro, kde si život plyne svým tempem.....	21
Venkovská slavnost	26
Přístřeší, příbor a úsměv	32
U stolu v „rodinném kruhu“	36
<i>Kapitola 2 – Potěšení smysli</i>	<i>43</i>
Když je Francie synonymem pro „potěšení smysli“	44
Štěstí je také na talíři	46
Francouzské pokrmy jsou ochrannou známkou	49
Gastronomie jako životní filozofie	56
Opilí vůněmi.....	63
Křehkost a slast.....	70
<i>Kapitola 3 – Genius loci</i>	<i>75</i>
Paměť v kamenech	81
Čas kamenů, čas lidí.....	89
Volnost na konci ulice.....	92
Tisíc a jedna tvář autentičnosti.....	98
Paříž, drahokam tisíce tváří.....	100
Ať jste kdekoliv, cítíte se jako doma.....	104

Vesnice, místo plné vděku.....	107
Napříč horizonty	110
Turistou ve vlastní zemi.....	113
Příroda, talent v krystalické podobě.....	115
<i>Kapitola 4 - Záván duchovna</i>	<i>119</i>
Bez svobody není tvořivost.....	121
Světový šampion v názorových debatách	124
Kultura všude a pro všechny.....	128
Ráj knihkupců	131
Světová křižovatka kultury	136
Festival na rohu ulice	138
Tvořit znamená odvážit se	140
Cesta za hledáním smyslu	144
Jednat za sebe a za všechny.....	148
V centru legend.....	152
Když starobylé příběhy vyprávějí o dnešní době.....	155
Legenda v nás.....	157
<i>Kapitola 5 - Z lásky k umění</i>	<i>161</i>
Řemeslná noblesa.....	164
Kultivovat paměť věcí.....	168
Prostě šik.....	173
Umění nenucenosti.....	178
Tajemství umění žít po francouzsku.....	180
Závěrem	185

Úvod

Při naší nedávné cestě do zahraničí se nás jedna dáma zeptala, odkud jsme. Z Francie? Stačilo jedno slovo a oči naší tazatelky se rozzářily. Před očima jí okamžitě defilovaly obrazy: Kvalitní vína. Kavářenské terasy, kde u kávy měníme svět. Šarmantní butiky. Rafinované oblečení. Provensálské vesničky vonící po levanduli. Dechberoucí krajina. Legendární spisovatelé. Prestižní zámky a omamně vonící parfémy.

Jakmile ovšem přišla řeč na Francouze, její výraz se rázem proměnil. Bručouni, vejťahové, sebestřední, poučující. Zkrátka šarmantní, ale nesnesitelní. Z jistého úhlu pohledu nás to uklidnilo: mínění o Francouzích zaznamenalo jistý pokrok. Obraz mužička s baretem na hlavě procházejícího se celé dny s bagetou pod paží již skutečně patří minulosti. Ale co si myslet o té špatné náladě? Lepí se Francouzům na paty jako výrobní značka.

Řekli jsme si, že to uvedeme na pravou míru. Přestože tento pohled není úplně mylný, je velmi přehnaný. Je to jen určitá viditelná část mnohem komplexnější a příjemnější reality, než se chce věřit. A to je také důvod, proč je Francie zemí přívětivou pro život.

Je to tak: Francie je první turistickou destinací na světě. V roce 2018 také překonala veškeré rekordy hojnosti, přesto se v anketě o pocit štěstí evropských obyvatel ve své zemi umístila až na šestnáctém místě.

Jak tento paradox vysvětlit? Francie je výjimečně bohatá země. Má celosvětově uznávanou gastronomii, ceněná vína a tisíc dvě stě druhů sýrů. Nezapomeňme na opojné a tajemné parfémy ani na tajemství mistrů uměleckých řemesel. Za luxusem se skrývá typicky sofistikovaný francouzský styl. A pak je tu energie starých kamenů: zámky, památníky, historická osídlení. Krajina je region od regionu tak různorodá, že občas máme pocit, že jsme na konci světa. Nechybí duchovní rozměr v cestě za divadly, filmy, muzei, které živí naši touhu po naplnění smyslů. Je zde takové množství vůní, barev a pocitů, že pouhou zmínkou o této zemi nabudeme dojmu, že ji nikdy nestačíme celou projet. Prostě nabízí vše, co potřebujeme ke štěstí.

Ovšem je zde ještě něco navíc. Taková drobnost přesahující naše smysly, která vysvětluje lesk v našich očích, když vyslovíme slovo „Francie“.

Tou malou duchovní nadstavbou je pocit volnosti při náhodných procházkách ulicemi nebo ve volné přírodě, při meditaci podél pláží nebo na úpatí hor, při četbě románu na terase kavárny nebo při debatě s neznámým člověkem u dobrého vína. Stačí podat ruku, otevřít srdce a užívat si pohody a bezstarostnosti, otevřenosti světu. Nabýváme dojmu, že vše, co si přejeme, je uskutečnitelné. Život náhle získává nové, harmoničtější rozměry. Jako by před námi Země otevírala nové horizonty.

Smyslovou jednotu vjemů, pocitu štěstí a naplnění nazýváme štěstím po francouzsku. Vyskytuje se všude, je přístupné všem a je k dispozici v jakémkoliv množství. Jen je potřeba udělat si čas a vykročit mu vstříc – což ti věčně nespokojení Francouzi často zapomínají udělat. Naštěstí je nás čím dál víc, kdo jej znovu objevujeme a zejména ho umíme sdílet.

Světově známým obrazem, který podobnou atmosféru radosti a lehkosti perfektně vyjadřuje, je „Bál v Moulin de la Galette“ (1876), namalovaný Augustem Renoirem. V lidově pojaté scéně sedí ženy

*Náměstí Aix-en-Provence, region Provence-Alpes-Côte d'Azur
(Provensálsko-Alpy-Azurové pobřeží)*

a muži okolo stolu, diskutují, pijí víno, jiní jsou ve víru tance. Scéna působí poklidně a zároveň překvapivě: plátno navozuje atmosféru pohybu, barev a světla.

V obličejích a tělech zachycených při tanci vnímáme radost ze života a prostý pocit štěstí ze společných chvil. V pozadí se na nás dívá usmívající se pár, jako by nás zval k účasti na oslavě. Plně si užít okamžiku, ponořit se do víru existence, radovat se ze života do nejmenšího detailu – není to právě to, co si nejvíc přejeme? A není právě tohle jednoduchý klíč k osobnímu rozvoji?

Zveme vás na cestu do samé podstaty francouzského umění žít.

- Kapitola 1 -

Touha po změně

*Flashmob před Palais Royal
na památku tanečníka Dominiqua Bagoueta, Paříž*

Právě jste přistáli na letišti v Roissy. Splnil se vám sen. Dorazili jste do Francie! Konečně! Paříž je vaše! Eiffelovka, Louvre, Champs-Élysées, Moulin Rouge! Jste v sedmém nebi.

Jenže bohužel právě stávkuje RER (metro), takže si musíte vzít taxíka. Poté, co jste vystáli hodinovou frontu a předběhlo vás asi deset lidí, si vás taxikář konečně všimne. Hodí vaše zavazadla do kufru a jedem! Mezitím co neustále pucuje ostatní řidiče na silnici, vám vysvětlí, že Paříž je nejkrásnější město na světě a kromě Francie nestojí za tu zajížďku žádná země. Na místě vám vyloží zavazadla na chodník a odjede bez poděkování a bez rozloučení. V hotelu vám recepční s ledovou přívětivostí oznamuje, že váš pohodlný pokoj je připravený. V očekávání pokoje komfortní třídy najdete ledovou špeluňku v šestém patře. Za tuhle cenu nemají ani výtah, no to se podívejme! Naštěstí máte nádherný výhled na okolní střechy. Otevřete okno a uvítá vás ohlušující řev sbíječky.

Cesta byla dlouhá a vy máte hlad. Zeptáte se recepčního, zda by vám doporučil nějakou restauraci. Aniž by přerušil telefonický hovor, mávne rukou někam do dále a zamumlá adresu.

Tak se vydáte nazdařbůh. Vyhýbáte se přitom spoustě psích hovínek a poslíčkům na skútrech, kteří vás zcela ignorují. Skončíte v putyce, kde vám drsná servírka hodí jídelní lístek na stůl. Po hodině čekání a počítání mastných skvrn na papírovém ubrusu vám přinesou sotva vlažný talíř za příšernou cenu. Nevadí, teď si přece splníte jeden ze svých snů: vystoupat na vrchol Eiffelovky. Ale i tady se stávkuje. A bude se samozřejmě stávkovat po celou dobu vašeho pobytu. O týden později se vrátíte domů se vzpomínkou na neskutečnou řadu různých ústrků.

Místo, kde panuje sounáležitost

Dobře. Na několika řádcích jsme uvedli všechna klišé o Francii a Francouzích. Jak se říká, „ça, c'est fait!“ (Hotovo!) Teď se vraťme do reality. Je samozřejmě odlišná od toho, co jsme vám predestřeli, a je daleko příjemnější. Je jasné, že by sem každý rok nepřijíždělo osmdesát milionů turistů v touze zažít tak otřesné věci, tak jako náš nešťastný turista. Pokud do Francie jezdí tolik lidí ze všech koutů světa, bude to nejspíš proto, že je to země příjemná pro život.

A právě přivítání, ze kterého jsme si dělali legraci, je jedna z prvních věcí, které jsou oceňovány. Kamkoliv jdete a cokoliv děláte, všude vás přivítají pozdravem „bonjour“ a s úsměvem..., samozřejmě za podmínky, že se usmíváte i vy! Francouzi jsou svérázní, to